

177 KAPITTEL 177
Norsk
folkevett

2/11. 1993

104866

Utenriksminister Johan Jørgen Holsts tale i Stortinget kan bety et vendepunkt i det norske folks holdning til EF. Den siste meningsmåling med 29% ja blir kanskje den laveste oppslutning som noensinne er målt.

Personlig er jeg overbevist om at norsk folkevett i økende grad vil gjøre seg gjeldende i debatten. Den egosentriske fokusering på det nasjonale vil etterhvert som de fatale følger av denne nasjonalisme – som nazismen er den fremste eksponent for – bringe folkevettet inn i debatten som en dominerende faktor.

For meg er valget, grunnet personlige erfaringer, enkelt. Jeg var med på innmarsjen i Sovjet 22. juni 1941. Etter kort tid var min totale overbevisning den at intet mål helliger middelet som er å drepe hverandre.

Dostojevskijs «Brødrene Karamasov» som jeg fordypet meg i på en celle, ga min overbevisning et filosofisk perspektiv. Jeg forstår de unge som roper nei. Som ung var jeg begeistret over å høre i historietimene at kong Sverre talte Roma imot. Nasjonal stolthet uten klokskap. Anne Enger Lahnstein bruker ordet union titt og ofte, og håper det assosieres med norsk historie. Men er ikke ekteskapet en union, et samliv mellom to parter som kan bli felles lykke? Et nøkkelord her er gjensidig tillit – iallfall er det fundamentet for et fremtidig Europa som lever i fred med sine naboer som praktiserer samarbeid og solidaritet.

Det vil etterhvert bli klart at krig mellom nasjoner i en union er umulig. Jeg tror på distrikt-Norges fortsatte liv, på at Europa vil solidarisere seg med utkant-Norge.

ANDREAS ØSTGAARD